

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Andrzej Czapka (spr.)
Sędziowie	SSA Andrzej Ulitko SSA Leszek Kulik
Protokolant	Barbara Mosiej

przy udziale Janusza Kordulskiego - Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2014 r. sprawy:

1. K. S. oskarżonego z art. 258 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.; art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s w zb. z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.; art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

2. D. M. oskarżonego z art. art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

3. M. P. (1) oskarżonego z art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

4. J. M. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.; art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.; art. z art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

5. W. M. oskarżonego z art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

6. S. B. (1) oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.; art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.; art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

7. E. K. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.; art. 54 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

8. J. S. (1) oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.; art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

9. J. S. (2) oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.; art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.; art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

10. D. W. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

11. S. B. (2) oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.; art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

12. J. B. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

13. A. Z. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. w zb. z art. 65 § 2 k.k.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

14. T. K. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. w zb. z art. 65 § 2 k.k.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

15. E. M. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k.; art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.; art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

16. P. G. oskarżonego z art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

17. S. B. (3) oskarżonego z art. 264 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońców oskarżonych: S. B. (1), E. K., J. S. (1), J. S. (2), S. B. (2), J. B., A. Z., T. K., S. B. (3)

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 17 października 2013 r. sygn. akt II K 101/10

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) w stosunku do oskarżonego D. M. w pkt VIII z kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu i podstawy skazania eliminuje przepis art. 54§1 k.k.s., art. 63§2 k.k.s. i art. 86§1 k.k.s., zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 63§6 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 2§2 k.k.s.

2) w stosunku do oskarżonego M. P. (1) pkt XII z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania eliminuje przepis art. 54§1 k.k.s., art. 63§2 k.k.s. i art. 86§1 k.k.s., zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 63§6 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 2§2 k.k.s.

3) w stosunku do oskarżonego W. M. w pkt XXI z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania eliminuje przepis art. 54§1 k.k.s., art. 63§2 k.k.s. i art. 86§1 k.k.s., zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje przepis art. 63§6 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 2§2 k.k.s.

4) w stosunku do oskarżonego E. K. w pkt XXX z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania eliminuje przepis art. 54§1 k.k.s., art. 65§1 k.k.s., art. 91§1 k.k.s., zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje przepis art. 65§3 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 2§2 k.k.s.

5) w stosunku do oskarżonego J. S. (1) pkt XXXIV z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania eliminuje znamię „uczynienia sobie z popełnionego przestępstwa stałego źródła dochodu” i przepis art. 37§1 pkt 2 k.k.s., zaś z podstawy wymiaru kary art. 38§1 pkt 3 k.k.s.

6) w stosunku do oskarżonego S. B. (2) w pkt XLIV z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania eliminuje znamię „uczynienia sobie z popełnionego przestępstwa stałego źródła dochodu” i przepis art. 37§1 pkt 2 k.k.s., zaś z podstawy wymiaru kary art. 38§1 pkt 3 k.k.s.

7) w stosunku do oskarżonego J. B. w pkt XLVII i XLVIII z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania eliminuje przepis art. 54§1 k.k.s., art. 65§1 k.k.s., art. 91§1 k.k.s., zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje przepis art. 65§3 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 2§2 k.k.s.

8) w stosunku do oskarżonego A. Z. w pkt LI z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania eliminuje przepis art. 54§1 k.k.s., art. 91§1 k.k.s., zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje przepis art. 65§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s. w zw. z art. 2§2 k.k.s.

9) w stosunku do oskarżonego T. K. w pkt LIII z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania eliminuje znamię „uczynienia sobie z popełnionego przestępstwa stałego źródła dochodu” i przepis art. 37§1 pkt 2 k.k.s., zaś z podstawy wymiaru kary art. 38§1 pkt 3 k.k.s.

10) w stosunku do oskarżonego P. G. w pkt LXI z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania eliminuje przepis art. 54§1 k.k.s., art. 63§2 k.k.s. i art. 86§1 k.k.s., zaś za podstawę wymiaru kary przepis art. 63§6 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s.

11) w stosunku do oskarżonego S. B. (3) pkt LXIV z kwalifikacji prawnej i podstawy skazania eliminuje przepis art. 54§2 k.k.s., art. 63§2 k.k.s. i art. 86§1 k.k.s., zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje przepis art. 63§6 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§2 k.k.s.

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. Z., adw. M. S., adw. W. K., adw. C. S., adw. P. Ś. po 738 zł, w tym po 138 zł należnego podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonych S. B. (1), E. K., J. S. (1), T. K. i E. M. w postępowaniu odwoławczym.

IV. zasądza od oskarżonych S. B. (1) kwotę 9.300 zł, E. K. 2.580 zł, J. S. (1) 3.180 zł, J. S. (2) 9.300 zł, S. B. (2) 2.180 zł, J. B. 900 zł, A. Z. 8.000 zł, T. K. 3.180 zł, S. B. (3) 540 zł tytułem opłaty za II Instancję i obciąża ich pozostałymi kosztami sądowymi za II instancję w częściach im przypadających, oskarżonych zaś K. S., D. M., M. P. (1), J. M., W. M., D. W., E. M., P. G. zwalnia od kosztów sądowych za II instancję, obciążając nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

1. **K. S.** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od wiosny 2008 r. do 16 listopada 2009 r. m.in. w rejonie G., gm. O., kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodził S. B. (2), S. B. (1), J. S. (2), E. M., J. S. (1), E. K., D. W., J. M., A. Z., J. B., T. K. oraz inna ustalona osoba oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnienie przestępstw w tym przestępstw skarbowych w postaci sprowadzenia wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju wyrobów tytoniowych – akcyzowych bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nabywania oraz odsprzedaży ich do dalszej dystrybucji

tj. o czyn z art. 258 § 3 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

II. w okresie od września 2008 r. do 16 listopada 2009 r. na wysokości gm. G., gm. B. oraz gm. W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz we współdziałaniu z M. P. (1), S. B. (3), D. M. oraz innymi w tym nieustalonymi osobami, wbrew przepisom ustawy, wielokrotnie przekroczył granice Rzeczypospolitej Polskiej z FR i z powrotem

tj. o czyn z art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

III. w okresie od września 2008 r. do 16 listopada 2009 r. m.in. w rejonie gm. G., działając w ramach zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z S. B. (1), J. S. (2), E. M., oraz z inną ustaloną osobą oraz z innymi w tym nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru sprowadził na terytorium kraju wbrew przepisom ustawy z Federacji Rosyjskiej oraz Republiki Litewskiej, wyroby tytoniowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 395 500 (trzysta dziewięćdziesiąt pięć tysięcy pięćset) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 822 160,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 3 238 443,00 zł i należność celna w kwocie 182 246,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 86 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

IV. w okresie od wiosny 2008 r. do 16 listopada 2009 r. m.in. w rejonie gm. G., gm. O. i gm. S. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru nabywał od J. S. (2), E. M., S. B. (1), M. P. (2), A. S. i M. J. oraz innej ustalonej osoby, przechowywał stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks wyroby tytoniowe w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 460 000 (czteryście sześćdziesiąt tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 956 241,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 3 766 584,00 zł i należność celna w kwocie 211 968,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

2. **D. M.** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od sierpnia 2009 r. do 16 września 2009 r. na wysokości m. M. gm. G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz we współdziałaniu z K. S., M. P. (1), S. B. (3) oraz innymi, w tym nieustalonymi osobami, wbrew przepisom ustawy, wielokrotnie przekroczył granice Rzeczypospolitej Polskiej z RP do FR i z powrotem

tj. o czyn z art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie od sierpnia 2009 r. do 16 września 2009 r. na wysokości m. M., gm. G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru oraz działając wspólnie i w porozumieniu z K. S., M. P. (1), S. B. (3) oraz innymi, w tym nieustalonymi osobami, wbrew przepisom ustawy sprowadzał z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy skarbowej, w ilości 31 000 paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce marki (...), od którego to towaru należne było cło w kwocie 14 285,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 253 835,00 zł oraz podatek VAT w kwocie 64 442,00 zł.

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

3. **M. P. (1)** został oskarżony o to, że:

I. w okresie września 2009 r. na wysokości m. M. gm. G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz we współdziałaniu z K. S., D. M., S. B. (3), P. G. oraz innymi, w tym nieustalonymi osobami, wbrew przepisom ustawy, wielokrotnie przekroczył granice Rzeczypospolitej Polskiej z RP do FR i z powrotem

tj. o czyn z art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie września 2009 r. na wysokości m. M., gm. G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru oraz działając wspólnie i w porozumieniu z K. S., D. M., S. B. (3), P. G. oraz innymi, w tym nieustalonymi osobami, wbrew przepisom ustawy sprowadzał z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy skarbowej, w ilości 32 500 paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce marki (...), od którego to towaru należne było cło w kwocie 14 976,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 266 117,00 zł, oraz podatek VAT w kwocie 67 560,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

4. **J. M.** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od września 2008 r. do 16 listopada 2009 r. w rejonie gm. G., gm. O., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził S. B. (2), S. B. (1), K. S., E. M., J. S. (1), E. K., D. W., J. S. (2), A. Z., J. B., T. K. oraz inna ustalona osoba oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnienie przestępstw w tym przestępstw skarbowych w postaci sprowadzenia wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju wyrobów tytoniowych – akcyzowych bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nabywania oraz odsprzedaży ich do dalszej dystrybucji

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

II. w nocy z 27/28 lipca 2009 r. na wysokości gm. B., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz we współdziałaniu z K. S. oraz z innymi w tym nieustalonymi osobami, wbrew przepisom ustawy, przekroczył granice Rzeczypospolitej Polskiej z FR i z powrotem

tj. o czyn z art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

III. w okresie od września 2008 r. do 16 listopada 2009 r. na terenie gmin G. i B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. S., oraz z innymi w tym nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru sprowadził na terytorium kraju z Federacji Rosyjskiej, wyroby tytoniowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 6 000 (sześć tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 12 473,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 49 129,00 zł i należność celna w kwocie 2 765,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

IV. w okresie od września 2008 r. do 16 listopada 2009 r. działając na terenie gmin G., B. i O. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. S., oraz z innymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru przewoził, samochodem osobowym marki (...) o nr rej. (...) oraz (...) o nr rej. (...), z gm. G. oraz B., wyroby tytoniowe w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 31 000 (trzydzieści jeden tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce marki (...), od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 64 442,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 253 835,00 zł i należność celna w kwocie 14 285,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

V. w dniu 1 lipca 2009 r. w M. działając wspólnie i w porozumieniu z E. K. w samochodzie sanitarnym marki (...) o nr rej. (...) przewoził stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks wyroby akcyzowe w postaci

504 280 sztuk papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy, od którego to towaru należny był podatek akcyzowy w kwocie 206 458,00 zł, podatek VAT w kwocie 76 018,00 zł i należność celna w kwocie 50 832,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

5. **W. M.** został oskarżony o to, że:

I. w miesiącu wrześniu 2009 r. na wysokości m. M. gm. G., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz we współdziałaniu z K. S., D. M., J. M., M. P. (1) oraz z innymi nieustalonymi osobami, wbrew przepisom ustawy, przekroczył granicę Rzeczypospolitej Polskiej z FR i z powrotem

tj. o czyn z art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w miesiącu wrześniu 2009 r. na wysokości m. M. gm. G., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z K. S., D. M., M. P. (1), J. M. oraz z innymi nieustalonymi osobami, wbrew przepisom ustawy sprowadził z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy, w postaci 19 000 paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce marki (...), od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 48 859,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 198 130,00 zł i należność celna w kwocie 8 755,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

6. **S. B. (1)** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od wiosny 2008 r. do 16 listopada 2009 r. m.in. w rejonie gm. G., gm. O. oraz S., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził S. B. (2), E. M., K. S., J. S. (2), J. S. (1), E. K., D. W., J. M., A. Z., J. B., T. K. oraz inna ustalona osoba oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnienie przestępstw w tym przestępstw skarbowych w postaci sprowadzania wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju wyrobów tytoniowych – akcyzowych, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nabywania oraz odsprzedaży ich do dalszej dystrybucji

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

II. w okresie od wiosny 2008 r. do 16 listopada 2009 r. w rejonie m.in. gminy G., gminy O. oraz S. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), E. M. oraz z innymi nieustalonymi osobami w krótkich odstępach czasu i wykonaniu tego samego zamiaru nabył, a następnie sprzedał K. S., wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 300 000 (trzysta tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 623 636,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 456 468,00 zł i należność celna w kwocie 138 240,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

III. w okresie od września 2008 r. do 16 listopada 2009 r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), E. M., K. S. oraz z innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru sprowadził na terytorium kraju z Republiki Litewskiej, wbrew przepisom ustawy, wyroby tytoniowe w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 300 000 (trzysta tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, bez uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 623 636,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 456 468,00 zł i należność celna w kwocie 138 240,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

7. **E. K.** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od wiosny 2008 r. do 16 listopada 2009 r. w rejonie gm. G., gm. O., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził: S. B. (2), S. B. (1), K. S., E. M., J. S. (1), J. S. (2), D. W., J. M., A. Z., J. B., T. K. oraz inna ustalona osoba oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw w tym przestępstw skarbowych w postaci sprowadzania wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju wyrobów tytoniowych – akcyzowych, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nabywania oraz odsprzedaży ich do dalszej dystrybucji

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

II. w okresie od wiosny 2008 r. do 16 listopada 2009 r. w rejonie gm. G., gm. O., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. S. oraz z innymi w tym nieustalonymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru, przewoził samochodem marki (...) o nr rej. (...), (...) o nr rej. (...) oraz pojazdem pogotowia ratunkowego o nr rej. (...) z rejonu gm. O. do m. Z., m. G., S. oraz innych miejscowości wyroby tytoniowe – akcyzowe, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, w postaci papierosów marki (...), w ilości nie mniejszej niż 240 000 (dwadzieścia cztery tysiące) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 498 909,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 1 965 174,00 zł i należność celna w kwocie 110 592,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 3 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

III. w dniu 1 lipca 2009 r. w M. działając wspólnie i w porozumieniu z J. M. w samochodzie sanitarnym marki (...) nr rej. (...) przewoził stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks wyroby akcyzowe w postaci 504 280 sztuk papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy, od którego to towaru należny był podatek akcyzowy w kwocie 206 458,00 zł, podatek VAT w kwocie 76 018,00 zł i należność celna w kwocie 50 832,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

8. **J. S. (1)** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od września 2008r. do 16 listopada 2009r. min. w rejonie gm. G. i gm. O., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził: S. B. (2), S. B. (1), K. S., E. M., J. S. (2), E. K., D. W., J. M., A. Z., J. B., T. K. oraz inna ustalona osoba oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw w tym przestępstw skarbowych w postaci sprowadzania wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju wyrobów tytoniowych - akcyzowych, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nabywania oraz odsprzedaży ich do dalszej dystrybucji

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

II. w okresie od wiosny 2008r. do 16 listopada 2009r. min. w rejonie gm. O., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. S., oraz z innymi w tym nieustalonymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru przewoził samochodem marki (...) o nr rej. (...), oraz (...) o nr rej. (...) z rejonu gm. (...) do m. Z., m. G., S. i innych miejscowości wyroby tytoniowe - akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, w postaci papierosów marki (...), w ilości nie mniejszej niż 600 000 (sześćset tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 1 247 271,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 4 912 935,00 zł i należność celna w kwocie 276 480,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

9. **J. S. (2)** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od wiosny 2008r. do 16 listopada 2009r. m.in. w rejonie gm. G., gm. O. oraz S., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził S. B. (2), E. M., K. S., S. B. (1), J. S. (1), E. K., D. W., J. M., A. Z., J. B., T. K. oraz inna ustalona osoba oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw w tym przestępstw skarbowych w postaci sprowadzania wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju wyrobów tytoniowych - akcyzowych, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nabywania oraz odsprzedaży ich do dalszej dystrybucji

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

II. w okresie od wiosny 2008r. do 16 listopada 2009r. w rejonie m.in. gminy G., gminy O. oraz S. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z S. B. (1), E. M. oraz z innymi nieustalonymi osobami w krótkich odstępach czasu i wykonaniu tego samego zamiaru nabył, a następnie sprzedał K. S., wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 300 000 (trzysta tysięcy) paczek, po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 623 636,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 456 468,00 zł i należność celna w kwocie 138 240,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

III. w okresie od września 2008r. do 16 listopada 2009r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. M., S. B. (1), K. S. oraz z innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z tego samego zamiaru sprowadził na terytorium kraju z Republiki Litewskiej, wbrew przepisom ustawy, wyroby tytoniowe w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 300 000 (trzysta tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, bez uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 623 636,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 456 468,00 zł i należność celna w kwocie 138 240,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

10. **D. W.** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od wiosny 2008r. do 16 listopada 2009r. w rejonie gm. G., gm. O., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził S. B. (2), S. B. (1), K. S., E. M., J. S. (1), E. K., J. S. (2), J. M., A. Z., J. B., T. K. oraz inna ustalona osoba oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw w tym przestępstw skarbowych w postaci sprowadzania wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju wyrobów tytoniowych - akcyzowych, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nabywania oraz odsprzedaży ich do dalszej dystrybucji

tj. o czyn z art. 258 § 1 kkw w zw. z art. 65 § 2 kk

II. w okresie od wiosny 2008r. do 16 listopada 2009r. m.in. w rejonie gm. O., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. S. oraz z innymi w tym nieustalonymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w zbyciu wyrobów tytoniowych - akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, należących do K. S. w ten sposób, iż pośredniczył w ich sprzedaży innym osobom w ilości nie mniejszej niż 75 000 paczek po 20 sztuk w każdej paczce papierosów marki (...), od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 155 909,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 614 117,00 zł i należność celna w kwocie 34 560,00 zł,

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

11. **S. B. (2)** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od wiosny 2008r. do 16 listopada 2009r. min. w rejonie gm. G., gm. O., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził J. S. (2), S. B. (1), K. S., E. M., J. S. (1), E. K., D. W., J. M., A. Z., J. B., T. K. oraz inna ustalona osoba oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw w tym przestępstw skarbowych w postaci sprowadzania wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju wyrobów tytoniowych akcyzowych bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nabywania oraz odsprzedaży ich do dalszej dystrybucji

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

II. w okresie od wiosny 2008r. do 16 listopada 2009r. min. w rejonie gm. G., gm. O., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. S., J. M. oraz z innymi w tym nieustalonymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru, pomógł w ukryciu oraz w zbyciu wyrobów tytoniowych, stanowiących przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, w ten sposób, iż po ich sprowadzeniu na terytorium RP, samochodem osobowym, konwojował osoby które przewoziły pojazdami wyroby tytoniowe do miejsca w którym były przechowywane, bądź do miejsca sprzedaży w postaci papierosów marki (...), w ilości nie mniejszej niż 100 000 (sto tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 207 879,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 818 823,00 zł i należność celna w kwocie 46 080,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest dużej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

12. **J. B.** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od września 2008r. do września 2009r. m.in. w rejonie gm. O., gm. S., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził J. S. (2), S. B. (1), K. S., E. M., J. S. (1), E. K., D. W., J. M., A. Z., T. K. oraz inna ustalona osoba oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw w tym przestępstw skarbowych w postaci sprowadzania wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju wyrobów tytoniowych - akcyzowych bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nabywania oraz odsprzedaży ich do dalszej dystrybucji

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

II. w okresie od września 2008r. do września 2009r. m.in. w rejonie gm. S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru nabył od K. S. wyroby tytoniowe w ilości nie mniejszej niż 60 000 paczek papierosów marki (...) po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, stanowiących przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, bez znaków skarbowych akcyzy, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 124 724,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 491 280,00 zł i należność celna w kwocie 27 648,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

III. w dniu 1 lipca 2009r. na posesji przy ul. (...) w M. pomagał w zbyciu wyrobów tytoniowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks w postaci 199 840 sztuk papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy, od którego to towaru należny był podatek akcyzowy w kwocie 81 816,74 zł, podatek VAT w kwocie 30 125,18 zł i należność celna w kwocie 20 143,87 zł

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

13. **A. Z.** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od września 2008r. do września 2009r. m.in. w rejonie gm. O., gm. S., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził J. S. (2), S. B. (1), K. S., E. M., J. S. (1), E. K., D. W., J. M., J. B., T. K. oraz inna ustalona osoba oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw w tym przestępstw skarbowych

w postaci sprowadzania wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju wyrobów tytoniowych - akcyzowych bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nabywania oraz odsprzedaży ich do dalszej dystrybucji

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk w zb. z art. 65 § 2 kk

II. w okresie od września 2008 r. do września 2009 r. w rejonie gminy S. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru nabył od K. S. wyroby tytoniowe w ilości nie mniejszej niż 120 000 paczek papierosów marki (...) po 20 sztuk papierosów w każdej paczce bez znaków skarbowych akcyzy stanowiącej przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 249 448,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 982 560,00 zł i należność celna w kwocie 55 296,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest dużej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

14. **T. K.** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od września 2008r. do września 2009r. m.in. w rejonie gm. O., gm. G. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził J. S. (2), S. B. (1), K. S., E. M., J. S. (1), E. K., D. W., J. M., J. B., A. Z. oraz inna ustalona osoba oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw w tym przestępstw skarbowych w postaci sprowadzania wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju wyrobów tytoniowych - akcyzowych bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nabywania oraz odsprzedaży ich do dalszej dystrybucji

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk w zb. z art. 65 § 2 kk

II. w okresie od września 2008r. do września 2009r. m.in. w rejonie gm. G., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru nabył od K. S. wyroby tytoniowe w ilości nie mniejszej niż 180 000 paczek papierosów marki (...) po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, stanowiącej przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, bez znaków skarbowych akcyzy, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 374 172,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 1 473 840,00 zł i należność celna w kwocie 82 944,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

15. **E. M.** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od wiosny 2008r. do 16 listopada 2009r. m.in. w rejonie gm. G., gm. O. oraz S., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził S. B. (2), S. B. (1), K. S., J. S. (2), J. S. (1), E. K., D. W., J. M., A. Z., J. B., T. K. oraz inna ustalona osoba oraz inne nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw w tym przestępstw skarbowych w postaci sprowadzania wbrew przepisom ustawy na terytorium kraju wyrobów tytoniowych - akcyzowych, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nabywania oraz odsprzedaży ich do dalszej dystrybucji

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

II. w okresie od wiosny 2008r. do 16 listopada 2009r. w rejonie m.in. gminy G., gminy O. oraz S. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), S. B. (1) oraz z innymi nieustalonymi osobami w krótkich odstępach czasu i wykonaniu tego samego zamiaru nabył, a następnie sprzedał K. S., wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 300 000 (trzysta tysięcy) paczek, po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 623 636,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 456 468,00 zł i należność celna w kwocie 138 240,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

III. w okresie od września 2008r. do 16 listopada 2009r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), S. B. (1), K. S. oraz z innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z tego samego zamiaru sprowadził na terytorium kraju z Republiki Litewskiej, wbrew przepisom ustawy, wyroby tytoniowe w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 300 000 (trzysta tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, bez uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 623 636,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 456 468,00 zł i należność celna w kwocie 138 240,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

16. **P. G.** został oskarżony o to, że:

I. w okresie września 2009 roku na wysokości m. M., gm. G., w krótkich odstępach czasu, z góry powziętego zamiaru oraz we współdziałaniu z K. S., S. B. (3), M. P. (1) oraz z innymi nieustalonymi osobami, wbrew przepisom ustawy, wielokrotnie przekroczył granice z Rzeczpospolitą Polską do FR i z powrotem

tj. o czyn z art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie września 2009r. na wysokości m. M., gm. G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru oraz działając wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1) oraz z innymi, w tym nieustalonymi osobami, sprowadzał z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy skarbowej, w ilości 13 500 paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce marki (...), od którego to towaru należne było cło w kwocie 6 221,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 110 541,00 oraz podatek VAT w kwocie 28 064,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

17. **S. B. (3)** został oskarżony o to, że:

I. w dniach 14/15 września 2009r. na wysokości m. M., gm. G., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, we współdziałaniu z K. S., M. P. (1) oraz z innymi nieustalonymi osobami, wbrew przepisom ustawy, przekroczył granice z Rzeczpospolitą Polską do FR i z powrotem

tj. o czyn z art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie września 2009r. na wysokości m. M., gm. G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru oraz działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. oraz z innymi, w tym nieustalonymi osobami, pomógł w sprowadzeniu z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy skarbowej, w ilości 10 000 paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce marki (...), od którego to towaru należne było cło w kwocie 4 608,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 81 882,00 zł, oraz podatek VAT w kwocie 20 788,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

Sąd Okręgowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 17 października 2013 r. w sprawie II K 101/10:

I. Oskarżonego K. S. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

II. Oskarżonego K. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt II aktu oskarżenia i za to na mocy art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

III. Oskarżonego K. S. uznał za winnego tego, że w okresie od września 2008 r. do 16 listopada 2009 r. m.in. w rejonie gm. G., działając wspólnie i w porozumieniu z S. B. (1), J. S. (2), E. M., J. M. oraz z inną ustaloną osobą oraz z innymi, w tym nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu sprowadził na terytorium kraju wbrew przepisom ustawy z Federacji Rosyjskiej oraz Republiki Litewskiej, wyroby tytoniowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, w postaci papierosów (...) w ilości nie mniejszej niż 395 500 (trzysta dziewięćdziesiąt pięć tysięcy pięćset) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 822 160,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 3 238 443,00 zł i należność celna w kwocie 182 246,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 86 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 86 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks skazał go, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

IV. Oskarżonego K. S. uznał za winnego tego, że w okresie od wiosny 2008r. do 16 listopada 2009r. m.in. w rejonie gm. G., gm. O. i gm. S. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu nabywał od J. S. (2), E. M., S. B. (1), oraz innych ustalonych osób oraz przechowywał stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks wyroby tytoniowe w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 460 000 (czterysta sześćdziesiąt tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 956 241,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 3 766 584,00 zł i należność celna w kwocie 211 968,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

V. Na mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt II, III i IV wyroku oraz kary grzywny orzeczone w pkt III i IV wyroku i orzekł wobec oskarżonego K. S. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

VI. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu K. S. na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

VII. Oskarżonego D. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia i za to na mocy art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

VIII. Oskarżonego D. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt II aktu oskarżenia i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

IX. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk i art. 73 § 2 kk wykonanie orzeczonej w pkt VI kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu D. M. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

X. Oskarżonego M. P. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia i za to na mocy art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

XI. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk i wykonanie orzeczonej w pkt X kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu M. P. (1) na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

XII. Oskarżonego M. P. (1) uznał za winnego tego, że w okresie września 2009r. na wysokości m. M., gm. G., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru oraz działając wspólnie i w porozumieniu z K. S., D. M., S. B. (3), oraz innymi, w tym nieustalonymi osobami, wbrew przepisom ustawy sprowadzał z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy skarbowej, w ilości 32 500 paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce marki (...), od którego to towaru należne było cło w kwocie 14 976,00 zł podatek akcyzowy w kwocie 266 117,00 zł, oraz podatek VAT w kwocie 67 560,00 zł to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XIII. Oskarżonego J. M. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

XIV. Oskarżonego J. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt II aktu oskarżenia i za to na mocy art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

XV. Oskarżonego J. M. uznał za winnego tego, że w okresie od września 2008 r. do 16 listopada 2009 r. na terenie gmin G. i B., działając wspólnie i w porozumieniu z K. S., oraz z innymi w tym nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru sprowadził na terytorium kraju z Federacji Rosyjskiej, wyroby tytoniowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 6 000 (sześć tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 12 473,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 49 129,00 zł i należność celna w kwocie 2 765,00 zł to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XVI. Oskarżonego J. M. uznał za winnego tego, że w okresie od września 2008 r. do 16 listopada 2009 r. działając na terenie gmin G., B. i O., wspólnie i w porozumieniu z K. S., oraz z innymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru przewoził, samochodem osobowym marki (...) o nr rej. (...) oraz (...) o nr rej. (...), z gm. G. oraz B., wyroby tytoniowe w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 31 000 (trzydzieści jeden tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce marki (...), od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 64 442,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 253 835,00 zł i należność celna w kwocie 14 285,00 zł to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go zaś na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XVII. Oskarżonego J. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt V aktu oskarżenia i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XVIII. Na mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 39 § 1 kks połączył kary grzywny orzeczone w pkt XV, XVI i XVII wyroku i orzekł wobec oskarżonego J. M. karę łączną grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XIX. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt XIV kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu J. M. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

XX. Oskarżonego W. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia i za to na mocy art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

XXI. Oskarżonego W. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt II aktu oskarżenia i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XXII. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt XX kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu W. M. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

XXIII. Oskarżonego S. B. (1) uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

XXIV. Oskarżonego S. B. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od wiosny 2008 r. do 16 listopada 2009 r. w rejonie m.in. gminy G., gminy O. oraz S. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), E. M. oraz z innymi nieustalonymi osobami krótkich odstępach czasu i wykonaniu tego samego zamiaru czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu nabył, a następnie sprzedał K. S., wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 300 000 (trzysta tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 623 636,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 356 468,00 zł i należność celna w kwocie 138 240,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych.

XXV. Oskarżonego S. B. (4) uznał za winnego tego, że w okresie września 2008 r. do 16 listopada 2009 r. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), E. M., K. S. oraz z innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z tego samego zamiaru czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu sprowadził na terytorium kraju z Republiki Litewskiej, wbrew przepisom ustawy, wyroby tytoniowe w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 300 000 (trzysta tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, bez uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 623 636,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 456 468,00 zł i należności celna w kwocie 138 240,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 §

1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych.

XXVI. Na mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone w pkt XXIV i XXV wyroku i orzekł wobec oskarżonego S. B. (1) karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

XXVII. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu S. B. (1) na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

XXVIII. Oskarżonego E. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

XXIX. Oskarżonego E. K. uznał za winnego tego, że w okresie od wiosny 2008 r. do 16 listopada 2009 r. w rejonie gm. G., gm. O., działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. oraz z innymi, w tym nieustalonymi, osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu przewoził samochodem marki (...) o nr rej. (...), (...) o nr rej. (...) oraz pojazdem pogotowia ratunkowego o nr rej. (...) z rejonu gm. O. do m. Z., m. G., S. oraz innych miejscowości wyroby tytoniowe – akcyzowe, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, w postaci papierosów marki (...), w ilości nie mniejszej niż 240 000 (dwadzieścia cztery tysiące) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 498 909,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 1 965 174,00 zł i należność celna w kwocie 110 592,00 zł, przy czym kwota podatku narazonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb/ z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XXX. Oskarżonego E. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt III aktu oskarżenia i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XXXI. Na mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 39 § 1 kks połączył kary grzywny i orzekł wobec oskarżonego E. K. karę łączną grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XXXII. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej w pkt XXIX kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu E. K. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

XXXIII. Oskarżonego J. S. (1) uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

XXXIV. Oskarżonego J. S. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od wiosny 2008 r. do 16 listopada 2009 r. m.in. w rejonie gm. O., działając wspólnie i w porozumieniu z K. S., oraz z innymi w tym nieustalonymi osobami w krótkich odstępach czasu i wykonaniu tego samego zamiaru czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło

dochodu przewoził samochodem marki (...) o nr rej. (...), oraz (...) o nr rej. (...) z rejonu gm. O. do m. Z., m. G., S. i innych miejscowości wyroby tytoniowe – akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, w postaci papierosów marki (...), w ilości nie mniejszej niż 585 005 (pięćset osiemdziesiąt pięć tysięcy pięć) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 1 216 100,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 4 790 153,00 zł i należność celna w kwocie 269 570,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawkiiennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XXXV. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej w pkt XXXIV kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu J. S. (1) na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

XXXVI. Oskarżonego J. S. (2) uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

XXXVII. Oskarżonego J. S. (2) uznał za winnego tego, że w okresie od wiosny 2008 r. do 16 listopada 2009 r. w rejonie m.in. gminy G., gminy O. oraz S. działając, wspólnie i w porozumieniu z S. B. (1), E. M. oraz z innymi nieustalonymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu nabył, a następnie sprzedał K. S., wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 300 000 (trzysta tysięcy) paczek, po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 623 636,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 456 468,00 zł i należność celna w kwocie 138 240,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 56 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawkiiennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych.

XXXVIII. Oskarżonego J. S. (2) uznał za winnego tego, że w okresie od września 2008 r. do 16 listopada 2009 r. działając, wspólnie i w porozumieniu z E. M., S. B. (1), K. S. oraz z innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z tego samego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, sprowadził na terytorium kraju z Republiki Litewskiej, wbrew przepisom ustawy, wyroby tytoniowe w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 300 000 (trzysta tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, bez uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 623 636,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 456 468,00 zł i należność celna w kwocie 138 240,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawkiiennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych.

XXXIX. Na mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone w pkt XXXVII i XXXVIII wyroku i orzekł wobec oskarżonego J. S. (2) karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w

wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

XL. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 41 a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu J. S. (2) na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

XLI. Oskarżonego D. W. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

XLII. Oskarżonego D. W. uznał za winnego tego, że w okresie od wiosny 2008 r. do 16 listopada 2009 r. m.in. w rejonie gm. O., działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. oraz z innymi, w tym nieustalonymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru, pomagał w zbyciu wyrobów tytoniowych – akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, należących do K. S. w ten sposób, iż pośredniczył w ich sprzedaży innym osobom w ilości nie mniejszej niż 75 000 paczek po 20 sztuk w każdej paczce papierosów marki (...), od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 155 909,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 614 117,00 zł i należność celna w kwocie 34 560,00 zł, to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XLIII. Oskarżonego S. B. (2) uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

XLIV. Oskarżonego S. B. (2) uznał za winnego tego, że w okresie od wiosny 2008 r. do 16 listopada 2009 r. m.in. w rejonie gm. G., gm. O., działając wspólnie i w porozumieniu z K. S., J. M. oraz z innymi w tym nieustalonymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu, pomógł w ukryciu oraz w zbyciu wyrobów tytoniowych, stanowiących przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, w ten sposób, iż po ich sprowadzeniu na terytorium RP, samochodem osobowym, konwojował osoby które przewoziły pojazdami wyroby tytoniowe do miejsca w którym były przechowywane, bądź do miejsca sprzedaży w postaci papierosów marki (...), w ilości nie mniejszej niż 100 000 (sto tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 207 879,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 818 823,00 zł i należność celna w kwocie 46 080,00 zł, przy czym kwota podatku narzonego na uszczuplenie jest dużej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych.

XLV. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu S. B. (2) na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

XLVI. Oskarżonego J. B. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

XLVII. Oskarżonego J. B. uznał za winnego tego, że w okresie od września 2008 r. do września 2009 r. m.in. w rejonie gm. S., działając, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru nabył od K. S. wyroby tytoniowe w ilości nie mniejszej niż 60 000 paczek papierosów marki (...) po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, stanowiących przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, bez znaków skarbowych akcyzy, od którego to towaru należny był podatek

VAT w kwocie 124 724,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 491 280,00 zł i należność celna w kwocie 27 648,00 zł to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XLVIII. Oskarżonego J. B. uznał za winnego tego, że w dniu 1 lipca 2009 r. na posesji przy ul. (...) w M. pomagał w zbyciu wyrobów tytoniowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks w postaci 199 840 sztuk papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy, od którego to towaru należny był podatek akcyzowy w kwocie 81 816,74 zł, podatek VAT w kwocie 30 125,18 zł i należność celna w kwocie 20 143,87 zł to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

XLIX. Na mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 39 § 1 kks połączył kary grzywny i orzekł wobec oskarżonego J. B. karę łączną grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

L. Oskarżonego A. Z. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

LI. Oskarżonego A. Z. uznał za winnego tego, że w okresie od września 2008 r. do września 2009 r. w rejonie gminy S. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru nabył od K. S. wyroby tytoniowe w ilości nie mniejszej niż 120 000 paczek papierosów marki (...) po 20 sztuk papierosów w każdej paczce bez znaków skarbowych akcyzy stanowiącej przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 249 448,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 982 560,00 zł i należność celna w kwocie 55 296,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest dużej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości grzywny 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 400 (czterystu) złotych.

LII. Oskarżonego T. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

LIII. Oskarżonego T. K. uznał za winnego tego, że w okresie od września 2008 r. do września 2009 r. m.in. w rejonie gm. G., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu nabył od K. S. wyroby tytoniowe w ilości nie mniejszej niż 158 033 paczek papierosów marki (...) po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, stanowiącej przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, bez znaków skarbowych akcyzy, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 328 517 zł, podatek akcyzowy w kwocie 1 294 010,00 zł i należność celna w kwocie 72 821 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go zaś z mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych.

LIV. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu T. K. na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

LV. Oskarżonego E. M. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

LVI. Oskarżonego E. M. uznał za winnego tego, że w okresie od 24 czerwca 2008 r. do 17 marca 2009 r. oraz w okresie od 26 marca 2009 r. do 14 maja 2009 r. oraz w okresie od 19 maja 2009 r. do 16 listopada 2009 r. w rejonie m.in. gminy G., gminy O. oraz S. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), S. B. (1) oraz z innymi nieustalonymi osobami w krótkich odstępach czasu i wykonaniu tego samego zamiaru czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu nabył, a następnie sprzedał K. S., wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 300 000 (trzysta tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 623 636,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 456 468,00 zł i należność celna w kwocie 138 240,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych.

LVII. Oskarżonego E. M. uznał za winnego tego, że w okresie od 24 czerwca 2008 r. do 17 marca 2009 r. oraz w okresie od 26 marca 2009 r. do 14 maja 2009 r. oraz w okresie od 19 maja 2009 r. do 16 listopada 2009 r. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), S. B. (1), K. S. oraz z innymi nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z tego samego zamiaru, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu sprowadził na terytorium kraju z Republiki Litewskiej, wbrew przepisom ustawy, wyroby tytoniowe w postaci papierosów marki (...) w ilości nie mniejszej niż 300 000 (trzysta tysięcy) paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce, bez uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 623 636,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 2 456 468,00 zł i należność celna w kwocie 138 240,00 zł, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości to jest popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks przy zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych.

LVIII. Na mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył kary pozbawienia wolności i grzywny i orzekł wobec oskarżonego E. M. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych.

LIX. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu E. M. na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

LX. Oskarżonego P. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia i za to na mocy art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

LXI. Oskarżonego P. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt II aktu oskarżenia i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1

kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

LXII. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu P. G. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

LXIII. Oskarżonego S. B. (3) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I aktu oskarżenia i za to na mocy art. 264 § 2 kk w zw. z art. 12 kk skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

LXIV. Oskarżonego S. B. (3) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt II aktu oskarżenia i za to na mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go, zaś z mocy art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych.

LXV. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu S. B. (3) na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

LXVI. Na podstawie art. 15 § 4 kks przekazał Urzędowi Celnemu w O. do odrębnego postępowania sprawę w zakresie orzeczenia przepadku przedmiotów oraz ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w stosunku do wszystkich oskarżonych w części skazującej za przestępstwa karno-skarbowe.

LXVII. Zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty:

- od oskarżonego K. S. kwotę 9300 zł
- od oskarżonego D. M. kwotę 780 zł
- od oskarżonego M. P. (1) kwotę 780 zł
- od oskarżonego J. M. kwotę 780 zł
- od oskarżonego W. M. kwotę 660 zł
- od oskarżonego S. B. (1) kwotę 9300 zł
- od oskarżonego E. K. kwotę 2580 zł
- od oskarżonego J. S. (1) kwotę 3180 zł
- od oskarżonego J. S. (2) kwotę 9300 zł
- od oskarżonego D. W. kwotę 900 zł
- od oskarżonego S. B. (2) kwotę 2180 zł
- od oskarżonych J. B. kwotę 900 zł
- od oskarżonego A. Z. kwotę 8000 zł
- od oskarżonego T. K. kwotę 3180 zł
- od oskarżonego E. M. kwotę 6300 zł

- od oskarżonego P. G. kwotę 600 zł

- od oskarżonego S. B. (3) kwotę 540 zł

oraz obciążył ich pozostałymi kosztami sądowymi w częściach ich dotyczących.

LXVIII. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adwokatów C. S., M. S., W. K. oraz P. Ś. kwoty po 3690 zł brutto tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu odpowiednio oskarżonych T. K., E. K., J. S. (1) i E. M. w postępowaniu sądowym.

Apelacje od wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Olecku oraz obrońcy oskarżonych: S. B. (1), J. S. (2), E. K., J. S. (1), S. B. (2), J. B., A. Z., T. K. oraz S. B. (3).

Prokurator zaskarżał powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych K. S., J. M., S. B. (1), E. K., J. S. (1), J. S. (2), D. W., S. B. (2), J. B. (1), A. Z., T. K., E. M. oraz na niekorzyść oskarżonych D. M., M. P. (1), W. M., P. G. i S. B. (3) co do kary

Na podstawie art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt 1 i 3 kpk zarzucił mu:

a) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na wyrażeniu poglądu, iż ujawnione dowody i ustalone na ich podstawie okoliczności nie są wystarczające do przypisania oskarżonym K. S., J. M., S. B. (1), E. K. (1), J. S. (1), J. S. (2), D. W., S. B. (2), J. B. (1), A. Z., T. K., E. M. udziału w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstwa skarbowego, tj. przestępstw z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk a wobec K. S. z art. 258 § 3 kk w zw. z art. 65 § 2 kk co w konsekwencji skutkowało uniewinnieniem w/w oskarżonych od popełnienia czynów zarzucanych im w punktach I aktu oskarżenia oraz niezasadnym odstąpieniem przez Sąd od nadzwyczajnego obostrzenia kary z art. 37 § 1 pkt. 5 kks co skutkowało przyjęciem błędnej kwalifikacji pozostałych czynów

b) obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 7 § 2 kks polegającą na wymierzeniu oskarżonym D. M., M. P. (1), W. M., P. G. i S. B. (3) kar grzywny w wysokościach jak w wyroku na podstawie przepisu art. 54 § 1 i 2 kks, podczas gdy Sąd powinien wymierzyć przedmiotowe kary na podstawie przepisu art. 63 § 2 i 6 kks, którego znamiona najpełniej charakteryzują czyny w/w oskarżonych.

Na zasadzie art. 427 § 1 i 2 kpk i art. 437 § 1 i 2 kpk wniósł o:

- uchylenie wyroku w stosunku do oskarżonych K. S., J. M., S. B. (1), E. K., J. S. (1), J. S. (2), D. W., S. B. (2), J. B. (1), A. Z., T. K., E. M. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji
- zmianę wyroku wobec oskarżonych D. M., M. P. (1), W. M., P. G. i S. B. (3) poprzez wymierzenie w/w kar grzywny na podstawie art. 63 § 2 i 6 kks w wymiarze jak w wyroku.

Obrońca S. B. (1) oraz J. S. (2), adw. K. Z. powyższemu wyrokowi zarzuciła:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

art. 4, art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410, art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez dowolną i jednostronną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego i uznania, iż zebrany materiał dowodowy w niniejszej sprawie potwierdza fakt, iż obaj oskarżeni sprowadzili, nabyli i odsprzedali K. S. wyroby akcyzowe tytoniowe w ilości co najmniej 300.000 paczek po 20 sztuk papierosów każda paczka, podczas gdy materiał dowodowy zebrany w sprawie, w tym analiza informacji niejawnych pozwala na precyzyjne ustalenie ilości tychże wyrobów; brak wskazania w uzasadnieniu orzeczenia czy Sąd uwzględnił warunki osobiste obu oskarżonych, tj. wobec J. S. (2) - jego stanu zdrowia, łożenia na utrzymanie dwójki dzieci, a S. B. (1) - faktu zawarcia związku małżeńskiego oraz

narodzin dziecka; brak wskazania jakie wnioski Sąd I instancji wysnuwa z analizy rozmów, połączeń pomiędzy oskarżonymi, które zostały ostatecznie sprecyzowane przez Oskarżyciela;

art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z **art. 23 § 3 k.k.s.** w zw. z **art. 113 § 1 k.k.s.** poprzez brak wskazania jakie przesłanki Sąd I instancji uwzględnił przy ustalaniu wymiaru i wysokości stawek kary grzywny

2. **błąd w ustaleniach faktycznych** przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, a mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, iż:

- oskarżeni sprowadzili, nabyli i odsprzedali wyroby akcyzowe tytoniowe w ilości co najmniej 300.000 zł,

- oskarżeni uczynili sobie z zarzucanych im przestępstw stałe źródło dochodu, podczas, gdy działalność ich była okazjonalna,

- kontaktowanie się telefoniczne pomiędzy oskarżonymi a K. S. w danych dniach oznaczało, iż wspólnie działali w celu przestępczym, podczas gdy Sąd I instancji dysponował materiałem w postaci rozmów, połączeń telefonicznych, które zostały zweryfikowane przez Oskarżenie w kierunku zawężającym takie kontakty,

3. rażącej niewspółmiernie kary poprzez wymierzenie oskarżonym wysokich kary grzywny, podczas gdy prawidłowa ocena przesłanek i okoliczności powinna doprowadzić Sąd do wymierzenia kar grzywny w niższej wysokości, przy uwzględnieniu rzeczywistej ilości paczek papierosów i warunków osobistych i materialnych obu oskarżonych oraz faktu skierowania do Urzędu Celnego w O. sprawy w zakresie orzeczenia przepadku przedmiotów oraz ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów

Z ostrożności procesowej, w przypadku nieuwzględnienia powyżej postawionych zarzutów co do stanu faktycznego, podniosła zarzut obrazy prawa materialnego w postaci skazania oskarżonym z tytułu popełnienia dwóch odrębnych przestępstw pomimo przyjęcia opisu działania oskarżonych, zgodnie z którym wyroby akcyzowe tytoniowe nabywane i sprowadzane przez oskarżonych na terytorium RP z obszaru Republiki Litwy były nabywane i sprowadzane celem ich odsprzedawania oskarżonemu K. S., a więc nabycie, sprowadzenie i odsprzedanie stanowiło jeden czyn.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. obrońca oskarżonych S. B. (1) i J. S. (2) wniosła o :

1. przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji

ewentualnie

2. zmianę orzeczenia poprzez subsumpcję zachowań obu oskarżonych jako jednego czynu, wyeliminowanie z opisu czynu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

Obrońca E. K., adw. M. S. powyższemu wyrokowi zarzucił:

1) obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

a) art. 4 i 410 i 424 § 1 kpk polegające na oparciu przez Sąd I instancji tylko na niektórych dowodach i uwzględnieniu okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego, tym przede wszystkim na niewiarygodnych, niespójnych wewnętrznie sprzecznych wyjaśnieniach współoskarżonego K. S., z całkowitym pominięciem dowodów i okoliczności dla niego korzystnych (bez należytego uzasadnienia takiego stanowiska), co w konsekwencji doprowadziło do skazania E. K.;

b) art. 7 kpk polegający na kształtowaniu przez Sąd Okręgowy przekonania o winie oskarżonego E. K. na podstawie ujawnionych w sprawie dowodów ocenianych w sposób dowolny z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co w konsekwencji doprowadziło do skazania E. K.,

podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy oceniany z uwzględnieniem dyrektyw wskazanych w art. 7 kpk uzasadnia twierdzenie, iż w/w nie dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów,

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż oskarżony E. K. rzeczywiście dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów, podczas gdy wniosek taki w żaden sposób nie wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności przeczą wyjaśnienia samego oskarżonego, wyjaśnienia innych oskarżonych, zeznania świadków oraz pozostałe dowody;

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk oraz art. 437 § 1 i 2 kpk obrońca oskarżonego E. K. wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonego E. K. od zarzucanych mu czynów ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sadowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca J. S. (1), adw. W. K. powyższemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa procesowego, mogącą mieć wpływ na treść wyroku a mianowicie art. 17 § 1 pkt 7 kpk, poprzez niezastosowanie tego przepisu, w sytuacji, gdy za przypisany zaskarżonym wyrokiem czyn oskarżony J. S. (1) został już prawomocnie skazany.

ewentualnie z ostrożności procesowej zarzucił:

2. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

a) art. 4 i 7, w zw. z art. 410 kpk poprzez niekonsekwentną, jednostronną i wybiórczą, a także niezgodną z zasadami prawidłowego rozumowania, ocenę zebranych dowodów, w szczególności informacji o logowaniach telefonu J. S. (1) w (...), wyjaśnień oskarżonych K. S., S. B. (2) oraz J. S. (1), a także protokołów taryfikacji, wyceny i wyliczenia należności celnych oraz podatkowych, i uznanie, iż w świetle zgromadzonego materiału dowodowego oskarżony J. S. (1) przewoził wyroby tytoniowe w ilości nie mniejszej niż 585.005 paczek, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 1.216.100,- zł., podatek akcyzowy w kwocie 4.790,153,- zł. i należność celna w kwocie 269.570,- zł., podczas gdy zebrane dowody nie pozwalały na sformułowanie takiej oceny.

b) art. 424 kpk, poprzez brak odniesienia się w uzasadnieniu wyroku do przyczyn przyjęcia wyceny należności celno-podatkowych, sporządzonych przez Urząd Celny w O..

3. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mogący mieć wpływ na treść orzeczenia, polegający na błędnym przyjęciu, że:

a) oskarżony J. S. (1) przewiózł co najmniej 585.005 paczek papierosów marki (...).

b) wartość uszczuplenia publicznoprawnego od przewiezionych przez J. S. (1) papierosów wynosiła łącznie 6.275.823,00 zł, i stąd wartość tego uszczuplenia jest wielkiej wartości.

c) oskarżony J. S. (1) uczynił sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu.

4. obrazę prawa materialnego, a mianowicie przepisu art. 54 § 1 kks poprzez jego zastosowanie, w sytuacji gdy oskarżony nie wyczerpał swoim zachowaniem znamion wymienionych w tym artykule.

Na podstawie art. 427 § 1 oraz art. 437 § 1 i 2 kpk obrońca oskarżonego J. S. (1) wniósł o:

1. umorzenie postępowania karnego w stosunku do oskarżonego J. S. (1).

ewentualnie

2. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżony J. S. (1) przewoził wyroby tytoniowe w ilości nie większej niż 178.440 paczek, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 228.792,-zł, podatek akcyzowy

w kwocie 898.080.-zł oraz należność celna w kwocie 51.928,- zł, i pominięcie, że kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest wielkiej wartości, oraz że J. S. (1) z popełnionego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, a także wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu art. 54 § 1 kks, jak również art. 37 § 1 pkt 2 kks, i wymierzenie oskarżonemu kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z jednoczesnym warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata oraz orzeczenie kary grzywny w minimalnej dopuszczalnej prawem wysokości,

ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Suwałkach.

Nadto wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i zwolnienie oskarżonego J. S. (1) od obowiązku ponoszenia kosztów i opłat związanych z postępowaniem.
2. zwolnienie oskarżonego J. S. (1) od obowiązku uiszczenia kosztów i opłat związanych z postępowaniem odwoławczym.

Obrońca S. B. (2), adw. M. S. (1) powyższemu wyrokowi zarzucił nadmierną i rażącą surowość, polegającą na wymierzeniu wobec oskarżonego kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym okresem próby wynoszący 4 lata i grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 100 zł w sytuacji, gdy S. B. (2) nie był dotychczas karany sędownie, w toku śledztwa przyznał się do popełnienia czynu, za który został skazany, pracuje od kilku lat w autokomisie w O., spłaca zobowiązania alimentacyjne i nie popadł ponownie w konflikt z prawem.

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w zakresie rozstrzygnięcia o karze poprzez jej złagodzenie i wymierzenie wobec S. B. kary grzywny w wysokości 100 stawek po 50 zł.

Obrońca J. B., adw. M. M. powyższemu wyrokowi zarzuciła:

1) na podstawie art. 438 pkt 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, i mający wpływ na treść tego orzeczenia, polegający na uznaniu, że oskarżony J. B. w czasie, miejscu i okolicznościach wskazanych w pkt XLVII, XLVIII, wyroku z dnia 17 października 2013 r. dopuścił się czynów w nich opisanych, wyczerpujących dyspozycje: art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, gdy tymczasem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, by oskarżony nabył od K. S. wyroby tytoniowe w ilości nie mniejszej niż 60 000 paczek papierosów marki (...) po 20 sztuk w paczce bez znaków skarbowych akcyzy oraz by w dniu 1 lipca 2009 roku w M. pomagał w zbyciu wyrobów tytoniowych w postaci 199 840 sztuk papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy; ustalając stan faktyczny sprawy, Sąd Okręgowy oparł się jedynie na wyjaśnieniach (jednych z wyjaśnień) K. S., a także wyjaśnieniach oskarżonego J. B. które, pomimo ich zmiany w toku procesu, miały niezasadne stanowić kryterium oceny wiarygodności i wskazywać ostatecznie na winę oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu;

2) na podstawie art. 438 pkt 2 kpk naruszenie przepisów procesowych mające bezpośredni i istotny wpływ na treść wyroku, to jest: art. 7 kpk oraz 5 § 2 kpk, poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a w szczególności wyjaśnień K. S., J. B. oraz M. P. (3), który nie rozpoznał oskarżonego B. jako osoby, od której miał nabyć wyroby tytoniowe w dniu 1 lipca 2009 roku oraz przyjęcie, że powyższy brak rozpoznania był rzekomo efektem jedynie złej jakości transmisji, a także całkowicie dowolne wyliczenie wartości celnej, należności celnych oraz podatków, w tym akcyzy wskazanych w pkt XLVII, XLVIII wyroku i w konsekwencji nie uwzględnienie zachodzących w sprawie wątpliwości na korzyść oskarżonego J. B., który ostatecznie nie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, a K. S. ostatecznie wyjaśnił, że J. B. nigdy nie nabył od niego wyrobów tytoniowych, natomiast M. P. (3) nie rozpoznał oskarżonego jako osoby, od której miał nabyć wyroby tytoniowe;

3) na podstawie art. 438 pkt 2 kpk naruszenie prawa procesowego, mającą bezpośredni i istotny wpływ na treść wyroku, to jest zasady obiektywizmu – art. 4 kpk, poprzez jedynie uwzględnienie i taką interpretację okoliczności sprawy, jakie przemawiają wyłącznie na niekorzyść oskarżonego, pomimo ustawowego obowiązku uwzględniania również okoliczności na korzyść; egemplifikacją tego rodzaju praktyki może być (k. 58 uzasadnienia) przyjęcie za bezsporne, że z wyjaśnień K. S. bezspornie wynika, że J. B. miał nabywać od niego wyroby tytoniowe, które miał mu dostarczyć E. K. oraz J. S. (1), pomimo całkowicie innej treści wyjaśnień powyższych osób;

4) naruszenie prawa procesowego, to jest art. 424 § 1 i 2 kpk, polegający na braku dokonania przez Sąd szczegółowej i wnikliwej oceny zebranych w sprawie dowodów, braku wskazania, jakie fakty Sąd uznał za udowodnione, a jakie nie i dlaczego, co w konsekwencji doprowadziło, że ocena ta jest niepełna, niejasna, nieprzekonująca oraz nie uzasadniona logicznie; w zasadzie brak jest w ogóle rozważań dotyczących dowodów, uzasadnienie jest schematyczne, pobieżne i w efekcie pozostawia wiele niedomówień i wątpliwości, co do zasadności ich oceny.

Jedynie z ostrożności procesowej na podstawie art. 438 pkt 4 kpk obrońca podniosła zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu w stosunku do jego ewentualnej roli w zdarzeniu, stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.

Mając na uwadze powyższe, wniosła o:

zmianę powyższego wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie J. B. od popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XLVII, XLVIII wyroku

ewentualnie

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

Obrońca A. Z., adw. M. M. powyższemu wyrokowi zarzuciła:

1) na podstawie art. 438 pkt 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść tego orzeczenia, a polegający na uznaniu, że oskarżony A. Z. w czasie, miejscu i okolicznościach wskazanych w pkt LI wyroku z dnia 17 października 2013 r. dopuścił się czynów w nich opisanych, wyczerpujących dyspozycje: - art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, gdy tymczasem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, by oskarżony nabył od K. S. wyroby tytoniowe w ilości nie mniejszej niż 120 000 paczek papierosów marki (...) po 20 sztuk w paczce bez znaków skarbowych akcyzy; ustalając stan faktyczny sprawy, Sąd Okręgowy oparł się jedynie na wyjaśnieniach (jednych z wyjaśnień) K. S., które, pomimo ich zmiany w toku procesu, miały niezasadne stanowić kryterium oceny wiarygodności i wskazywać ostatecznie na winę oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu;

2) na podstawie art. 438 pkt 2 kpk naruszenie prawa procesowego, mającą bezpośredni i istotny wpływ na treść wyroku, to jest: art. 7 kpk oraz 5 § 2 kpk, poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności wyjaśnień K. S., J. S. (1), a także nieuzasadnione odmówienie waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego A. Z., dowolne wyliczenie wartości celnej, należności celnych oraz podatków, w tym akcyzy, a także dowolne uznanie, że kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest dużej wartości, a w konsekwencji nie uwzględnienie zachodzących w sprawie wątpliwości na korzyść oskarżonego A. Z., który nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a jedyny świadek oskarżenia, to jest K. S. ostatecznie wyjaśnił, że A. Z. nigdy nie nabył od niego wyrobów tytoniowych;

3) na podstawie art. 438 § 2 kpk naruszenie prawa procesowego, mającą bezpośredni i istotny wpływ na treść wyroku, to jest zasady obiektywizmu – art. 4 kpk poprzez jedynie uwzględnienie i taką interpretację okoliczności sprawy, jakie przemawiają wyłącznie na niekorzyść oskarżonego, pomimo ustawowego obowiązku uwzględniania również okoliczności na korzyść; egemplifikacją tego rodzaju praktyki może być (k. 58 uzasadnienia) przyjęcie za bezsporne,

że z wyjaśnień K. S. bezspornie wynika, że A. Z. miał nabywać od niego wyroby tytoniowe, które miał mu dostarczyć E. K. oraz J. S. (1), pomimo całkowicie odmiennych wyjaśnień powyższych osób;

4) naruszenie prawa procesowego, to jest art. 424 § 1 i 2 kpk, polegający na braku dokonania przez Sąd szczegółowej i wnikliwej oceny zebranych w sprawie dowodów, braku wskazania, jakie fakty Sąd uznał za udowodnione, a jakie nie i dlaczego, co w konsekwencji doprowadziło, że ocena ta jest niepełna, niejasna oraz nie uzasadniona logicznie; w zasadzie brak jest w ogóle rozważań dotyczących dowodów, uzasadnienie jest schematyczne, pobieżne.

Jedynie z ostrożności procesowej na podstawie art. 438 pkt 4 kpk obrońca podniosła zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu w stosunku do ewentualnego stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz wewnętrznej sprawiedliwości w wymiarze kar innym oskarżonym.

Na podstawie art. 427 § 1 oraz art. 452 § 2 kpk wniosła, aby sąd odwoławczy:

- uznając potrzebę uzupełnienia przewodu sądowego, przeprowadził na rozprawie odwoławczej dowód z dokumentów w postaci dwóch zaświadczeń z Banku (...) S.A. z dnia 30 grudnia 2013 roku oraz zaświadczenia z Banku (...) S.A. z dnia 24 grudnia 2013 roku na okoliczność rzeczywistej sytuacji majątkowej, możliwości finansowych A. Z., ciążyących na nim zobowiązaniach.

Mając na uwadze powyższe, wniosła o:

- zmianę powyższego wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie A. Z. od popełnienia przypisanego mu czynu w pkt LI wyroku

ewentualnie

uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

Obrońca T. K., adw. C. S. powyższemu wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku w zaskarżonej jego części, a w szczególności:

a) art. 17 § 1 pkt 7 kpk polegającą na przypisaniu winy oskarżonemu T. K. w zakresie czynu opisanego pod punktem LIII wyroku, mimo, iż postępowanie karne prowadzone przeciwko wyżej wymienionemu winno być umorzone z uwagi na to, że postępowanie karne prowadzone w innej sprawie przeciwko wyżej wymienionemu oskarżonemu, dotyczące tego samego czynu zostało prawomocnie zakończone wyrokiem Sądu Rejonowego II Wydział Karny w C. z dnia 21 września 2009 r. w sprawie II Ks (...).

b) art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk oraz 410 kpk, mają wpływ na treść wyroku w zaskarżonej jego części, polegająca na jednostronnej ocenie wyjaśnień oskarżonego i na podstawie takiej ich oceny uznaniu ich za niewiarygodne, jednostronnej i bezkrytycznej ocenie wyjaśnień współoskarżonego K. S., a także dokonywaniu ustaleń faktycznych mających istotne znaczenie na podstawie domniemań i dowolnych wniosków co do winy oskarżonego w zakresie zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu opisanego w nim pod punktem II, nieuwzględnieniu na korzyść oskarżonego nie dających się usunąć wątpliwości co do jego udziału w przypisanym mu czynie, a także na nienależytym uzasadnieniu ustaleń dotyczących istotnych okoliczności stanowiących znamiona czynu przypisanego oskarżonemu – uchybienia powyższe doprowadziły do niesłusznego przypisania winy oskarżonemu.

II. rażąca niewspółmierność kary grzywny wymierzonej oskarżonemu T. K., wynikająca z nieuwzględnienia w należyty sposób jego sytuacji majątkowej i rodzinnej oraz nadmiernego uwzględnienia wymogów wynikających z zasady prewencji ogólnej i nieuwzględnienia w odpowiedni sposób zasad sądowego wymiaru kary.

Na podstawie art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 2 kpk – obrońca oskarżonego T. K. wniósł:

1. zmianę wyroku w zaskarżonej jego części przez uniewinnienie oskarżonego T. K. od popełnienia zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia czynu lub umorzenia postępowania karnego nin. sprawie w zakresie czynu wskazanego wyżej na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk lub wydatne złagodzenie kary grzywny.

ewentualnie

2. uchylenie wyroku w zaskarżonej jego części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca S. B. (3), adw. W. H. powyższemu wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec S. B. (3) w stosunku do stopnia winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości zarzucanych mu czynów polegającą na wymierzeniu mu kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 (trzech) oraz kary grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 60 złotych w łącznej wysokości 3600 złotych, podczas gdy nieznaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, jego uprzednia niekaralność oraz względy indywidualno – prewencyjne, a zwłaszcza wymagania co do społecznego oddziaływania sankcji karnej wskazują na konieczność skorzystania z instytucji warunkowego umorzenia postępowania, która w należyty sposób spełni cel społecznego oddziaływania oraz zadania represyjno – wychowawcze wobec oskarżonego.

Na podstawie art. 427 § 1 i art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks obrońca wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku na warunkowe umorzenie postępowania na okres próby lat 2 (dwóch) wobec oskarżonego, gdyż spełnia on kompleksowo przesłanki przemawiające za takim rozstrzygnięciem.

ewentualnie o:

- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońców oskarżonych, jak i prokuratora – poza zarzutem naruszenia prawa materialnego – są niezasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się w pierwszej części uzasadnienia do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który w istocie sprowadza się do zanegowania sposobu oraz wyników dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny dowodów, zasadnym będzie jednoczesne ustosunkowanie się do postawionych w tych skargach jednorodnych w istocie zarzutów. Autorzy apelacji stanowczo utrzymują, że zebrane w sprawie dowody oraz ustalone na ich podstawie okoliczności winny prowadzić do przeciwnego wniosku, niż ten, do którego doszedł Sąd wyrokujący w pierwszej instancji, czyli uniewinnienia oskarżonych od stawianych im zarzutów – według obrońców oskarżonych, czy też uznania, iż brali udział (czy też kierowali) zorganizowaną grupą przestępczą – według prokuratora.

Jednak ze stanowiskiem skarżących nie sposób się zgodzić. W związku z tym zasadnym będzie przytoczenie w tym miejscu poglądu Sądu Najwyższego wyrażonego w wyroku z dnia 24 marca 1975 r. II KR 355/75 (OSNPG nr 9/75, poz. 84, z. 12), w myśl którego „... zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, jest tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków, wprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Zarzut ten nie może jednak sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, lecz do wykazania, jakich mianowicie konkretnych uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego. Możliwość zaś przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego w tej mierze poglądu nie może prowadzić do wniosku o dokonanie przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych.”

W świetle przytoczonego zapatrywania to obowiązkiem – skarżącego wynikającym z treści art. 427 § 2 k.p.k. – jest wykazanie, dlaczego nie zgadza się z zaskarżonym orzeczeniem i przedstawienie rzeczowej na ten temat argumentacji.

Tymczasem obrońcy oskarżonych kwestionując ustalenia sądu w istocie ograniczają się do bardzo ogólnych stwierdzeń tj. że oskarżonych uznano za winnych popełnienia przypisanych im czynów bez niezbędnej analizy zaistniałych faktów, a sąd oparł się na dowodach przeprowadzonych w śledztwie, odmawiających wiary wyjaśnieniom złożonym na rozprawie. Wypowiedzenie tego rodzaju apelacji, które nie uwzględniają całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, nie mogło doprowadzić do osiągnięcia przez skarżących zamierzonego skutku. Odpowiadając na tak postawiony zarzut, w którym skarżący kwestionują „sprawstwo oskarżonych” należy przede wszystkim wskazać za Sądem Okręgowym na wyjaśnienia K. S. złożone przede wszystkim w śledztwie, które składane były kilkakrotnie i nawzajem się potwierdzały i uzupełniały. Co też istotnie K. S. potwierdził ją w toku przeprowadzonych konfrontacji z oskarżonymi T. K., S. B. (1), W. M..

Dowody te co rzecz oczywista, jak każdy inny dowód, podlega swobodnej ocenie sądu orzekającego.

Zatem także do oceny wyjaśnień tegoż oskarżonego ma zastosowanie ogólna zasada, zgodnie z którą „przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostają pod ochroną art. 7 k.p.k., między innymi wtedy, gdy jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy odwoławczej całokształtu okoliczności sprawy w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy, stanowi wynik wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego oraz jest wystarczająca i logiczna z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentowane w uzasadnieniu wyroku” (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1990 r. – KRN 149/00, OSNKW Nr 7-9, 1991, poz. 41).

Jednocześnie trzeba mieć na uwadze, iż ocena wiarygodności pomówienia „wymaga ze strony sądu szczególnej ostrożności, gdyż pomówienie nie stanowi dowodu pełnowartościowego, chyba że jest ono jasne i konkretne, znajdujące potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich, a pomawiający nie miał interesu procesowego lub osobistego w działaniu współoskarżonych (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 1994 r. – II KRN 8/94, Wokanda 1994, Nr 8, str. 17).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, oceniając powyższe wyjaśnienia oskarżonego K. S. wymogi te Sąd I instancji spełnił, jak też respektował wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego, a swoje stanowisko należycie uargumentował w motywach zaskarżonego wyroku.

Wyjaśnienia te przy tym, iż same w sobie były przekonujące, to jeszcze – wbrew sugestiom skarżących – znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach części współoskarżonych i innych dowodach.

Odnosząc się do poszczególnych apelacji, wskazać należy skarżącym, iż wyjaśnienia obciążające S. B. (1) i J. S. (2), złożył nie tylko K. S., a także E. M., a oni sami w istocie przyznali się do przypisanych im czynów, kwestionując jedynie zakres swojej przestępczej działalności.

Oдноśnie zaś oskarżonego E. K. i J. S. (1) istotne znaczenie, potwierdzające wyjaśnienia K. S. są informacje z tzw. (...) tj. miejsca i czasu logowania się telefonu należących do tych oskarżonych. Pokrywają się one cyklicznie na trasie przejazdu oskarżonego E. K. z telefonem J. S. (1), który dostarczał mu papierosy pochodzące z przemytu. Wyjaśnienia obciążające obu tych oskarżonych złożył też w postępowaniu przygotowawczym oskarżony S. B. (2).

Oдноśnie oskarżonego J. B. (2) wskazać należy skarżącemu, iż w śledztwie przyznał się on w całości do popełnienia przypisanego mu czynu i te wyjaśnienia znalazły potwierdzenie m.in. w wyjaśnieniach K. S., ale także w zeznaniach funkcjonariuszy Straży Granicznej P. P., J. K., P. B. i M. P. (3) – który wbrew wywodom skarżącego w istocie rozpoznał w śledztwie tegoż oskarżonego jako osobę, od której nabył wyroby tytoniowe (mając przy tym wątpliwość rozpoznania na rozprawie, czego powodem była zła jakość odbioru wizualnego jak i upływu czasu).

Odnosnie oskarżonych A. Z. i T. K. wyjaśnienia oskarżonego K. S., złożone w śledztwie znalazły potwierdzenie w informacjach z (...), tj. miejsca i czasu logowania ich telefonów, podobnie jak oskarżonych J. S. (1) i E. K..

Wszystkie te i inne dowody bardzo dokładnie i wszechstronnie omówił i przeanalizował w swoim uzasadnieniu Sąd Okręgowy i nie ma potrzeby powtórnie je omawiać, tym bardziej, iż ich ocenę należy zdaniem Sądu Apelacyjnego w pełni podzielić i zaaprobować.

Wskazać zatem należy, iż wbrew wywodom skarżącym wyjaśnienia K. S. nie były w stosunku do żadnego z oskarżonych jedynym dowodem ich obciążającym, a znalazły potwierdzenie we wskazanych wyżej dowodach i okolicznościach.

Odpowiadając, więc na tego rodzaju zarzuty obrońców oskarżonych, w których kwestionują ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Okręgowy, stwierdzić należy, iż zgromadzony i ujawniony w niniejszej sprawie materiał dowodowy oraz lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku utwierdziła Sąd Apelacyjny w przekonaniu o trafności poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku. Sąd ten dokonał oceny wszystkich istotnych dowodów, uzasadniając w sposób logiczny i przekonujący swoje stanowisko. W motywach zaskarżonego wyroku wskazał jakie fakty uznał za ustalone jako odpowiadające rzeczywistości przebiegowi wydarzeń, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlatego nie uznał dowodów przeciwnych.

Ocena materiału dowodowego została dokonana z uwzględnieniem reguł określonych w art. 4 i 7 kpk, a więc nie narusza granic swobodnej oceny dowodów oraz jest zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i nie zawiera błędów natury faktycznej lub logicznej – wobec czego Sąd Apelacyjny w pełni je podzielił. Należy przy tym podkreślić, iż w myśl zasady swobodnej oceny dowodów sąd władny jest dać wiary określonym zeznaniom świadków czy też określonym wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na różnych etapach postępowania, jeżeli swoje stanowisko w sposób przekonujący uzasadni w konfrontacji z całokształtem zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W niniejszej sprawie wszystkie istotne dowody przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonych zostały przeanalizowane w motywach zaskarżonego wyroku, a wyjaśnione wyżej wymogi oraz wskazania zostały zachowane i dlatego zarzuty te nie są zasadne.

Uznać zatem należy, iż przedstawione w apelacjach argumentacja jest w istocie dowolną oceną niektórych faktów i okoliczności i jako taka nie jest przekonująca nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne dokonane więc zostały przez Sąd Okręgowy w oparciu o wszechstronną analizę całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w związku z czym nie można zgodzić się z stwierdzeniami zawartymi w apelacjach, iż orzeczenie o winie oskarżonych oparto tylko na dowodach obciążających, a pominięto dowody korzystne dla nich, czyli, że Sąd meriti dopuścił się obrazy art. 410 kpk.

Zdaniem sądu odwoławczego w niniejszej sprawie nie doszło także do naruszenia zasady „in dubio pro reo”. Istotą bowiem nakazu interpretowania wątpliwości na korzyść oskarżonego jest zaistnienie dwóch warunków tj. po pierwsze musi powstać wątpliwość mająca charakter nienaruszalny i po drugie – wątpliwość tego rodzaju musi powstać u organu procesowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2006 r. – V KK 72/06).

Nie można natomiast zasadnie stawiać tego rodzaju zarzutu na tej podstawie, że strony zgłaszają własne wątpliwości co do ustaleń faktycznych. Dla oceny czy został naruszony nakaz „in dubio pro reo” nie są bowiem miarodajne wątpliwości strony procesowej, a jedynie to, czy sąd orzekający wątpliwości takie powziął i rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, albo to, czy w świetle realiów konkretnej sytuacji, wątpliwości takie powinien powziąć. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie miała jednak miejsca.

Wymieniony przepis nie może też być interpretowany – jak chcą tego skarżący – jako obowiązek czynienia ustaleń faktycznych w oparciu o najkorzystniejszą wersję zdarzenia (przedstawioną w wyjaśnieniach skarżących).

Odnosząc się do zarzutów naruszenia przepisu art. 2 § 2 kpk i 4 kpk, wskazać należy, iż przepisy te mają charakter ogólny i określają jedynie cele i zasady postępowania karnego i dlatego też nie mogą stanowić samodzielnej podstawy środka odwoławczego.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisu art. 424 kpk zgodzić się należy ze skarżącymi, iż uzasadnienie wyroku rzeczywiście nie zostało sporządzone w sposób „wzorcowy”, to jednak tego rodzaju jego wadliwość nie uniemożliwia w sposób merytoryczny ustosunkowania się sądu odwoławczego do zarzutów i wniosków odwoławczych.

Zauważyć też należy, iż uzasadnienie wyroku jest czynnością wtórną, którą to czynność sąd wykonuje po rozpoznaniu sprawy i po wydaniu wyroku, a uzasadnienie stanowi wyłącznie dokument o charakterze sprawozdawczym, zawierającym wskazania jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlatego nie uznał dowodów przeciwnych oraz wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku.

Nawet więc stwierdzone niedociągnięcia uzasadnienia nie mogą stanowić podstawy do przyjęcia, iż uchybienie art. 424 § 1 kpk miało realny wpływ na treść wyroku, a tego rodzaju wpływu trudno się doszukać, jak i nie wskazał go skarżący.

Nie istnieją przy tym, zdaniem Sądu Apelacyjnego, sprzeczności między wyrokiem a uzasadnieniem jak i uchybienia, które uniemożliwiałyby kontrolę rozumowania sądu.

Kończąc te rozważania, a dotyczące zarzuty naruszenia przepisów postępowania wskazać należy apelującym, iż zmiana lub uchylenie orzeczenia z uwagi na naruszenie przepisów prawa procesowego może nastąpić nie przy każdej takiej obrazie, a jedynie wówczas, gdy obraza ta mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, przy czym nie wystarcza samo twierdzenie o wywarceniu przez to uchybienie wpływu na treść orzeczenia, ale należy wskazać że związek taki może realnie istnieć. Z obowiązku tego – jak wskazano wyżej – skarżący się nie wywiązali i dlatego też zarzuty te należało uznać za nieuzasadnione.

Za Sądem Okręgowym należy też wskazać skarżącym, iż ustalając ilość przemyconych papierosów posłużono się przymiotnikiem „co najmniej” lub „nie mniejszej”, przyjmując ilość przemyconego towaru w sposób najbardziej korzystny dla oskarżonych. Wyliczenia zaś należności celnych, podatków – akcyzowego i VAT dokonano zgodnie z treścią art. 99 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku akcyzowym i zdaniem Sądu Apelacyjnego tego rodzaju ustalenia należy w pełni podzielić i zaaprobować.

Odnosząc się do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia – zawartego w apelacji prokuratora – w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonych K. S., J. M., S. B. (1), E. K., J. S. (1), J. S. (2), D. W., S. B. (2), J. B., A. Z., T. K. i E. M. od zarzutu kierowania czy też udziału w zorganizowanej grupie, stwierdzić należy, iż jest on również niezasadny.

W pełni odnoszą się też do tego zarzutu poczynione uwagi zawarte w pierwszej części niniejszego uzasadnienia.

Rozważając ten zarzut w szerszym kontekście zauważyć należy, iż do przypisania przestępstwa z art. 258 § 1 i 3 kk, tj. brania udziału w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw czy też jej założenia i kierowania, konieczna jest świadomość tej okoliczności przez członków grupy i akceptacja tego faktu.

Świadomość funkcjonowania grupy musi być ewidentna i oczywista. W niniejszej sprawie warunek ten nie został jednak spełniony. Skarżący nie wskazał też żadnych okoliczności, które wskazywałyby, że oskarżeni mieli taką świadomość, że akceptowali jej cele i działania i co najmniej godzili na funkcjonowanie w jej strukturach.

Cytowane przez skarżącego orzeczenia sądowe nie przystają do realiów niniejszej sprawy, nie są wystarczające do uznania, iż oskarżony K. S. założył grupę przestępczą, a pozostali oskarżeni do niej należeli.

Podejmowanie działań, nawet w zмовie z innymi osobami (kilkoma czy nawet kilkunastoma) w popełnieniu czynu czy też czynów zabronionych nie decyduje jeszcze o istnieniu przesłanek uzasadniających przypisanie udziału w zorganizowanej grupie, a daje jedynie podstawy do stwierdzenia współsprawstwa, bądź innej formy współdziałania.

Nadmienić należy, iż Sąd Okręgowy uniewinniając oskarżonych od tego zarzutu wskazał, iż nie było między nimi żadnej hierarchii, podwładności i zależności, stosunki te były równorzędne, a osoby te miały pełną swobodę w zawieraniu transakcji. Nikt nie wydawał im poleceń, mieli pełną swobodę w zakresie swoich poczynań.

Faktem jest, iż K. S. wspólnie z współoskarżonymi dokonywał przestępstw, kupował też od nich wyroby akcyzowe i za pomocą innych dalej je redysponował.

Żadnej jednak wobec nich władzą nie dysponował, nie dzielił się też z nimi zyskiem uzyskanym z tej działalności. Nie istniały między nimi żadne więzi organizacyjne, wspólne planowanie przestępstw, akceptacja celów, skoordynowany sposób działania, czy też powiązania socjologiczne.

Można więc stwierdzić, iż były to typowe i dobrowolne „stosunki handlowe”, zaś ich relacje można określić jak między „sprzedającym a kupującym”.

Reasumując stwierdzić należy, iż zarzuty prokuratora w tym zakresie są niezasadne.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisu art. 17 § 1 pkt 7 kpk zawartego w apelacjach obrońców oskarżonych T. K. i J. S. (1) stwierdzić należy, iż Sąd Okręgowy w swoim uzasadnieniu na k. 57 w istocie odniósł się do tego zarzutu.

Faktem jest bowiem, iż oskarżony J. S. (1) prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. w sprawie V Ks (...) (k. 4191) został skazany za udział w jednostkowym transporcie papierosów bez znaków akcyzy.

Również oskarżony T. K. za podobny czyn został skazany przez Sąd Rejonowy w C. w sprawie II Ks (...) (k. 73).

Wbrew stwierdzeniom skarżących Sądy Okręgowe okoliczność tą miał na uwadze i w tym zakresie skorygował swoje ustalenia faktyczne zawarte w wyroku (odejmując te ilości).

Również zarzut naruszenia prawa materialnego zawartego w apelacji obrońcy oskarżonego J. S. (2) i S. B. (1) jawi się jako nieuzasadniony, jeżeli zważy się – wbrew sugestiom skarżącej – iż czyny te dotyczyły całkowicie innych stanów faktycznych tj. nabytych w kraju i sprowadzonych z Republiki Litewskiej papierosów (pomimo podobnych ustaleń w zakresie ich ilości i wartości).

Jednocześnie jednak zgodzić się należy z apelacją prokuratora w zakresie zarzutu dotyczącego naruszenia prawa materialnego.

I tak w zakresie czynów przypisanych oskarżonym: D. M., M. P. (1), W. M., E. K. (2), J. B., A. Z., P. G. i S. B. (3), jako uprzywilejowane występki skarbowe zbędna stała się kwalifikacja prawna w jego podstawowej postaci, a uwagi te dotyczą odpowiednio przepisu art. 54 § 1 kks, 63 § 2 kks, 86 § 1 kks, 91 § 1 kks.

W stosunku zaś do oskarżonych J. S. (1), S. B. (2), T. K. należało wyeliminować znamię „uczynienia sobie z popełnionego przestępstwa stałego źródła dochodu” i przepis art. 37 § 1 pkt 2 kks (a z podstawy wymiaru kary art. 38 § 1 pkt 3 kks) wobec faktu, iż oskarżonym tym przypisano popełnienie jednego przestępstwa skarbowego, gdy zaś przedmiotowa redakcja tego przepisu uzależnia nadzwyczajne obostrzenie kary od popełnienia przez sprawcę „dwóch lub więcej przestępstw skarbowych”. W tej sytuacji rozważanie zarzutów apelacyjnych obrońców oskarżonych w zakresie tej kwalifikacji stało się zbędne (a zawarte w apelacjach m.in. obrońców J. S. (2), S. B. (1), J. S. (1)).

Zauważyć również należy, iż zgodnie z treścią art. 7 § 1 i 2 kks w wypadku kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy tj. jeżeli czyn sprawcy wyczerpuje znamiona przestępstw określonych w dwóch lub więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, wymierzając karę na podstawie

przepisu przewidującego karę najsurowszą, a jeżeli zbiegające się przepisy przewidują zagrożenie takie same – na podstawie przepisu którego znamiona najpełniej charakteryzują czyn sprawcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2002 r. – III K 165/02).

Zgodzić się więc należy z skarżącym (w ustalonym stanie faktycznym), iż Sąd I instancji błędnie jako podstawę wymiaru kary przyjął art. 54 § 1 kks zamiast 63 § 6 kks, 63 § 3 kks, 65 § 3 kks lub 65 § 1 kks.

Odnosząc się do zarzutu rażącej surowości orzeczonych wobec oskarżonych kar zawartego w apelacjach obrońców oskarżonych stwierdzić należy, iż zarzut ten jest całkowicie bezzasadny.

O „rażącej niewspółmierności kary” w rozumieniu art. 438 pkt. 4 kpk nie można mówić w sytuacji, gdy wymierzając karę Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności wiążące się z poszczególnymi ustawowymi dyrektywami i wskaźnikami jej wymiaru, czyli gdy granice swobodnego uznania sędziowskiego nie zostały przekroczone w rozmiarach nie dających się zaakceptować w kontekście wymagań wynikających z ustawowych dyrektyw wymiaru kary (wyrok Sądu Najwyższego z 28 lipca 1982r, Rw 542/82, OSNKW 1982, Nr 12, poz. 90).

Na gruncie art. 438 pkt 4 kpk nie chodzi zatem o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale różnicą ocen tak zasadniczą, iż karę dotychczas wymierzoną można byłoby nazwać – również w potocznym znaczeniu tego słowa – za „rażąco” niewspółmierną, tj. niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować (wyrok Sądu Najwyższego z 2 lutego 1995 r., II KRN 189/94, OSNP i Pr 1995, Nr 5, poz. 18).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego taka sytuacja w niniejszej sprawie – w stosunku do wszystkich oskarżonych – nie ma miejsca, bowiem z analizy uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd Okręgowy wymierzając im kary miał na uwadze wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar, o których mowa w art. 53 § 1 i 2 kk, w tym rolę i zakres każdego z nich w dokonaniu przypisanych im czynów, a także okoliczności popełnienia tych przestępstw jak i stopień społecznej ich szkodliwości.

Wymierzone oskarżonym kary pozbawienia wolności oscylują znacznie poniżej średniego zagrożenia za tego rodzaju przestępstwa, a wobec wszystkich oskarżonych Sąd zastosował instytucję warunkowego zawieszenia kar. Orzeczone wobec oskarżonych kary grzywny, także nie są surowe jeżeli zważy się chociażby na skalę ich przestępczej działalności.

Wbrew twierdzeniom skarżących, jak wynika z treści uzasadnienia Sąd Okręgowy określając jej wysokość miał także na uwadze sytuację majątkową oskarżonych i ich możliwości zarobkowe (k. 67 uzasadnienia).

Brak było też podstaw do złagodzenia tak orzeczonych wobec oskarżonych kar w związku z dokonanymi zmianami przez Sąd Apelacyjny (które na pewno było dla nich korzystne).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego brak jest zatem podstaw by można było uznać, że orzeczone wobec oskarżonych kary nosiły w sobie cechy „rażącej surowości” i wymagały korekty na ich korzyść w instancji odwoławczej.

Reasumując z tych wszystkich względów na podstawie art. 437 § 1 kpk Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

O kosztach sądowych za II instancję orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk i kierując się względami słuszności i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 27, poz. 152), o wynagrodzeniu zaś obrońców z urzędu (§ 14 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. Nr 163, poz. 1348).

A.